

Nr 199

Av herr **Tobé m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag till Bidrag till hälso- och sjukvård samt motionsverksamhet för studerande.

(Lika lydande med motion nr 186 i Första kammaren)

Stockholm den 23 januari 1969

Erik Tobé (fp)

Tage Sundkvist (cp)

Anders Björck (m)
i Nässjö

Nr 200

Av herrar **Åkerlind** och **Werner**, om vidgad möjlighet att erhålla befrielse från åttonde och nionde skolåret i grundskolan.

(Lika lydande med motion nr 185 i Första kammaren)

Disciplinproblemen i grundskolans högstadium är ofta besvärliga. En av anledningarna till att disciplinsvårigheterna är särskilt stora i de högre klasserna är uttalad skolleda. Elever som har tröttnat på att fortsätta i skolan kan ofta inte förmås att delta i skolarbetet. De utgör i stället ett störande moment för lärare och kamrater. På det sättet kan de skoltrötta försvåra möjligheterna för sina kamrater att ta del av undervisningen.

Det är även risk för att många av de skoltrötta dras med i brottslig verksamhet, eller att de börjar använda narkotika för att göra livet mera spännande eller som en protest mot det samhälle som tvingar dem att fortsätta en skolgång som de hatar.

För dessa skoltrötta elever, som endast utgör en belastning för lärare och kamrater och själva inte tillgodogör sig undervisningen, är det nödvändigt att vidga möjligheterna till att bli befriade från skyldigheten att fullgöra sin skolgång. Många av dem skulle säkert finna sig till rätta ute i förvärvslivet.

Placering i observationsklinik eller förlängd praktisk yrkesorientering kan möjligen vara lämpligt i vissa fall, men uppfattas säkert av det stora flertalet skoltrötta som om samhället bara vill förlänga ett onödigt lidande.

En övergång till yrkesskola eller lärlingsutbildning skulle säkert för många innebära ett bättre alternativ. Andra åter kanske måste befrias från all anknytning till skola och undervisning under kortare eller längre tid för att kunna komma i psykisk balans. Att tvinga en elev som har uppenbar skolleda att fortsätta med skolgången måste betraktas som psykisk misshandel.

Större möjligheter bör alltså öppnas för eleverna att slippa åttonde och nionde skolåret. Möjligheten att efter ansökan bli befriad från dessa skolår bör även kompletteras med rätt att erhålla den undervisning som skulle meddelats under åttonde och nionde skolåret vid senare tidpunkt, dock ej senare än att undervisningen är avslutad vid 21 års ålder. Det måste vara en rätt och inte en skyldighet att läsa in denna motsvarande undervisning.

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställles,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om utredning och förslag om vidgade möjligheter för skoltrötta elever att erhålla befrielse från åttonde och nionde skolåret i grundskolan, samt

att sådan befrielse kompletteras med rätt att erhålla motsvarande undervisning vid senare tidpunkt.

Stockholm den 22 januari 1969

Allan Åkerlind (m)

Mårten Werner (m)